

Bilag 67.

Finansministerens redegørelse ved mødet den 18. november 1965 i folketingets udvalg vedrørende den almindelige omsætningsafgift.

Ved samråd med udvalget den 12. november anmodede udvalget om en redegørelse fra finansministeren om regeringens vurdering af den økonomiske situation.

Jeg skal i den anledning anføre følgende i tilslutning til min tidligere redegørelse for den statsfinansielle stilling i indeværende og næste finansår:

De ydre betingelser for dansk økonomi synes fortsat gunstige, selv om der er tegn på en vis afdæmpning af højkonjunktoren i nogle lande. Som helhed regnes der med en lidt mindre stigning i produktionen end i de foregående år. Råvarepriserne er stabile — på nogle områder med svagt nedadgående tendens, og vort bytteforhold i udenrigshandelen vil således næppe blive forringet i 1966.

Hvad vor eksport angår, er det næppe realistisk at regne med fremgang for *landbrugseksporten*, og det kan ikke udelukkes, at der er risiko for tilbageslag for enkelte varer. Niveaulet for i år skulle dog stort set kunne holdes, forudsat der ikke sker uventede ting.

Industrieksporten vil utvivlsomt komme ud for stigende konkurrencepres, selv om markederne som nævnt fortsat vil være ret faste.

Som helhed må man regne med en noget svagere stigning i industrieksporten end i år, hvor der regnes med et plus på ca. 1.000 mill. Man kan dog ikke se bort fra, at vi på en del områder skulle kunne øge eksporten yderligere, såfremt afsætningen på hjemmemarkedet kan begrænses noget.

Skibsfartsindtægter, turistindtægter og andre „usynlige“ indtægter kan ventes forbedret, formentlig med omkring 200 mill. kr., således at den samlede valutaindtjening vel kan forbedres med omkring 1 milliard kr.

Dette er en ret god fremgang, men dog mindre end fra 1963 til 1964.

Der kan ikke påregnes samme udvidelse af produktionskapaciteten som i de foregående år.

Væksten i arbejdsstyrken i byerhvervene er nu kulmineret.

De store årgange har stort set passeret gennem uddannelsesinstitutionerne — bortset fra akademikerne — og er kommet ud på arbejdsmarkedet.

Bortvandringen for landbruget var igen i 1965 meget stor, men kan ikke forventes at blive større, snarere det modsatte.

Ledigheden har i 1965 nået et lavpunkt, således at der ikke er yderligere reserver her.

Dertil kommer, at der i foråret 1966 sker en generel reduktion af arbejdstiden.

Som helhed vil det ikke være realistisk at regne med, at produktionen kan øges med mere end ca. 3 pct.

Der må også i 1966 regnes med en opdrift i indkomsterne.

Ved en uændret skatte- og afgiftspolitik vil dette resultere i, at der ved given beskæftigelse vil være tendens til ret stærk opgang i forbruget. Denne udvikling vil være mest udtalt i foråret 1966 og dæmpes noget senere på året. Den stigning i efterspørgslen, der udgår fra investeringerne, synes nu aftagende.

De omtalte tendenser tilsiger efter regeringens opfattelse, at der må føres en politik, der på den ene side dæmper den lidt for stærke stigning, der kan ventes i forbruget, og på den anden side gør det muligt at lempe noget på den meget stærke kreditstramning, således at et tilbageslag i beskæftigelsen undgås.